

31994L0045

1994.9.30.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 254/64

A TANÁCS 94/45/EK IRÁNYELVE

(1994. szeptember 22.)

az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés mellékletét képező, a szociálpolitikáról szóló 14. jegyzőkönyv mellékletében szereplő, a szociálpolitikáról szóló megállapodásra, és különösen annak 2. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (2),

a Szerződés 189c. cikkében szabályozott eljárásnak megfelelően (3),

mivel az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt szociálpolitikai jegyzőkönyv alapján a Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság és a Portugál Köztársaság (a továbbiakban: tagállamok) az 1989. évi Szociális Chartában foglaltak megvalósítását szem előtt tartva elfogadták a szociálpolitikáról szóló megállapodást;

mivel az említett megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése felhatalmazza a Tanácsot arra, hogy irányelvek útján minimumkövetelményeket fogadjon el;

mivel a megállapodás 1. cikkének értelmében a Közösség és a tagállamok kifejezett célja a szociális partnerek közötti párbeszéd elősegítése;

mivel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló közösségi charta 17. pontja többek között úgy rendelkezik, hogy a munkavállalók tájékoztatását, döntésekben való részvételét és a velük folytatott konzultációt megfelelő módon, a különböző tagállamokban érvényes gyakorlat figyelembevételével kell fejleszteni; mivel e charta leszögezi, hogy „ez különösen vonatkozik az Európai Közösség két vagy több tagállamában üzemekkel vagy vállalkozásokkal rendelkező vállalkozásokra, illetve vállalkozáscsoportokra”;

mivel a Tanács a tagállamok többségének általános egyetértése ellenére sem tudott döntést hozni a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló Európai Üzemi Tanács létrehozásáról szóló, 1991. december 3-án módosított (4) tanácsi irányelvre vonatkozó javaslat (5) vonatkozásában;

mivel a Bizottság a szociálpolitikáról szóló megállapodás 3. cikkének (2) bekezdése alapján közösségi szinten konzultációt folytatott a szociális partnerekkel a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatására és a velük folytatott konzultációra vonatkozó közösségi fellépés lehetséges irányairól;

mivel a Bizottság e konzultációt követően arra a megállapításra jutott, hogy közösségi szintű fellépés lenne ajánlatos, majd az említett megállapodás 3. cikkének (3) bekezdése alapján újabb konzultációt folytatott a tervezett ajánlás tartalmáról a szociális partnerekkel, akik a Bizottság elé tárták véleményüket;

mivel a konzultáció második szakaszát követően a szociális partnerek nem tájékoztatták a Bizottságot azon szándékukról, hogy kezdeményezik azt a folyamatot, amely a megállapodás 4. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelő megállapodás megkötését eredményezhetné;

mivel a belső piac működése maga után vonja a vállalkozások koncentrációjának folyamatát, több országot érintő vállalatgyesüléseket, vállalatfelvásárlásokat, közös vállalkozások létrehozását és ebből következően a vállalkozások és vállalkozáscsoportok nemzetek felettivé válását; mivel a gazdasági tevékenységek harmonikus fejlődése szükségessé teszi, hogy a két vagy több tagállamban működő vállalkozások és vállalkozáscsoportok tájékoztassák a döntéseik által érintett munkavállalók képviselőit, és velük konzultáljanak;

mivel a tagállamokban a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló, a jogszabályokban vagy a gyakorlatban rögzített eljárások gyakran nem állnak összhangban annak a vállalkozásnak a nemzetek feletti szerkezetével, amely a munkavállalókat érintő döntéseket meghozza; mivel ennek következtében ugyanazon a vállalkozáson, illetve vállalkozáscsoporton belül a döntés által érintett munkavállalók eltérő bánásmódban részesülhetnek;

(1) HL C 135., 1994.5.18., 8. o. és HL C 199., 1994.7.21., 10. o.

(2) 1994. június 1-jei vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(3) Az Európai Parlament 1994. május 4-i véleménye (HL C 205., 1994.7.25.), és a Tanács 1994. július 18-i közös álláspontja (HL C 244., 1994.8.31., 37. o.).

(4) HL C 336., 1991.12.31., 11. o.

(5) HL C 39., 1991.2.15., 10. o.

mivel megfelelő rendelkezéseket kell bevezetni annak biztosítására, hogy a közösségi szintű vállalkozások munkavállalói megfelelő tájékoztatást kapjanak és konzultáljanak velük, amikor az őket érintő döntés nem abban a tagállamban születik, amelyben őket foglalkoztatják;

mivel a két vagy több tagállamban működő vállalkozásokban vagy vállalkozáscsoportokban foglalkoztatott munkavállalók megfelelő tájékoztatásának és a velük való konzultációnak a biztosításához szükséges megszervezni az Európai Üzemi Tanácsokat, illetve kidolgozni más, a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatását és a velük való nemzetek feletti konzultációt megfelelően biztosító eljárásokat;

mivel így meg kell határozni az ellenőrző vállalkozás fogalmát, mely kizárólag erre az irányelvre vonatkozik, és előre nem határozza meg sem a csoport, sem az ellenőrzés fogalmát, ha azokat esetlegesen a jövőben megszüvegezésre kerülő tervezetekben alkalmazzák;

mivel az ilyen vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló mechanizmusoknak át kell fogniuk az összes üzemeltetést vagy – az esettől függően – a csoportnak a tagállamokban található üzemeltetéseit, akár a tagállamok területén belül, akár azon kívül helyezkedik el a vállalkozásnak vagy a csoporton belül az ellenőrző vállalkozásnak a központi irányítása;

mivel a felek autonómiájának elvével összhangban és a maguk sajátos körülményeinek megfelelően a munkavállalók képviselőinek és a vállalkozás, illetve a csoporton belül az ellenőrző vállalkozás vezetőinek megállapodás útján kell meghatározniuk az Európai Üzemi Tanácsok jellegét, összetételét, feladatait, működési és eljárási módját, pénzügyi erőforrásait, illetve az egyéb tájékoztatási és konzultációs eljárásokat;

mivel a szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamoknak kell meghatározniuk, hogy kik lehetnek a munkavállalók képviselői, különösen pedig a tagállamok döntenek, ha szükségesnek tartják, a különböző munkavállalói kategóriák kiegyensúlyozott képviselőitéről;

mivel azonban bizonyos másodlagos követelményeket is biztosítani kell azokra az esetekre, amikor a felek így döntenek, vagy amikor a vállalat vezetése elutasítja a tárgyalások kezdeményezését, vagy amikor a tárgyalásokat követően nem jön létre megállapodás;

mivel ezen túlmenően a munkavállalók képviselői dönthetnek úgy, hogy nem kívánnak Európai Üzemi Tanácsot felállítani, vagy

az érintett felek dönthetnek a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló más eljárások mellett;

mivel a felek egyéb irányú döntésének lehetőségét nem sértve, a felek megállapodása nélkül létrehozott Európai Üzemi Tanácsot ezen irányelv végrehajtása céljából tájékoztatni kell a vállalkozás, illetve a vállalkozáscsoport tevékenységéről, és erről vele konzultálni kell azért, hogy legalább két különböző tagállamban felmérhesse a munkavállalók érdekeire gyakorolt esetleges hatásokat; mivel ebből a célból a vállalkozást, illetve az ellenőrző vállalkozást kötelezni kell arra, hogy tájékoztassa a munkavállalók kijelölt képviselőit a munkavállalók érdekeit általánosan érintő kérdésekről, illetve kifejezetten a vállalkozás vagy vállalkozáscsoport tevékenységének azokról a vonatkozásairól, amelyek befolyásolják a munkavállalók érdekeit; mivel ennek az értekezletnek a végén az Európai Üzemi Tanácsnak véleményt kell tudnia nyilvánítani;

mivel a munkavállalók érdekeit jelentősen befolyásoló egyes döntésekről a munkavállalók kijelölt képviselőit a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatni, és azokról velük konzultálni kell;

mivel biztosítani kell, hogy az irányelv keretein belül feladataikat végző munkavállalói képviselők ugyanolyan védelmet élvezzenek, és ahhoz hasonló garanciákat kapjanak, mint amilyeneket a foglalkoztatásuk államában a jogszabályok és/vagy gyakorlat biztosít a munkavállalók képviselőinek; mivel tevékenységük jogszerű ellátása miatt semmilyen hátrányos megkülönböztetés nem érheti őket, és kellő védelemben kell részesülniük elbocsátás esetén és egyéb szankciókkal szemben;

mivel az ezen irányelvben rögzített tájékoztatásra és konzultációra vonatkozó rendelkezéseket az olyan vállalkozásnak vagy vállalkozáscsoportot ellenőrző vállalkozásnak, amelynek központja a tagállamokon kívül található, olyan képviselője révén kell teljesítenie, aki szükség esetén valamely tagállamban is kijelölhető, illetve ilyen képviselő hiányában a tagállamokban legnagyobb számú munkavállalót foglalkoztató üzeme, illetve ellenőrzött vállalkozása révén kell teljesítenie;

mivel különleges bánásmódot kell biztosítani az olyan közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok számára, amelyekben ezen irányelv hatálybalépésekor a teljes munkaerőre vonatkozó megállapodás van hatályban, mely a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról rendelkezik;

mivel a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk arra az esetre, ha ezen irányelv előírásait nem tartják be,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél

(1) Ezen irányelv célja, hogy erősítse a közösségi szintű vállalkozások és közösségi szintű vállalkozáscsoportok munkavállalóinak a tájékoztatáshoz és a konzultációhoz való jogát.

(2) Ennek érdekében, illetve a munkavállalóknak az ezen irányelvben megállapított módozatokat, feltételeket és célokat kielégítő tájékoztatása és a velük való konzultáció céljából valamennyi közösségi szintű vállalkozásban és valamennyi közösségi szintű vállalkozáscsoportban az 5. cikk (1) bekezdése értelmében benyújtott kérelem alapján létre kell hozni az Európai Üzemi Tanácsot, vagy ki kell alakítani a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárást.

(3) A (2) bekezdéstől függetlenül, ha a 2. cikk (1) bekezdésének c) albekezdése értelmében vett közösségi szintű vállalkozáscsoport egy vagy több olyan vállalkozást vagy vállalkozáscsoportot foglal magában, amelyek a 2. cikk (1) bekezdése a) vagy c) albekezdésének értelmezése szerint közösségi szintű vállalkozásnak vagy közösségi szintű vállalkozáscsoportnak minősülnek, a csoport szintjén egy Európai Üzemi Tanácsot kell létrehozni, kivéve ha a 6. cikkben említett megállapodások másképpen rendelkeznek.

(4) Amennyiben a 6. cikkben említett megállapodások nem írnak elő bővebb hatáskört, az Európai Üzemi Tanácsok jog- és hatásköre, valamint az (1) bekezdésben meghatározott cél elérése érdekében kialakított tájékoztatási és konzultációs eljárások hatálya közösségi szintű vállalkozás esetében a tagállamokban működő vállalat valamennyi üzemére kiterjed, a közösségi szintű vállalkozáscsoportok esetében pedig a tagállamokban működő valamennyi, a csoporthoz tartozó üzemre.

(5) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ezen irányelv hatálya nem terjed ki a kereskedelmi flották hajózó személyzetére.

2. cikk

Meghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „közösségi szintű vállalkozás”: a tagállamokban működő, legalább 1 000 munkavállalót foglalkoztató vállalkozás, illetve legalább két tagállamban működő, mindegyikben legalább 150 munkavállalót foglalkoztató vállalkozás;

b) „vállalkozáscsoport”: az ellenőrző vállalkozás és az ellenőrzése alatt álló vállalkozások;

c) „közösségi szintű vállalkozáscsoport”: olyan vállalkozáscsoport, amely:

– a tagállamokban legalább 1 000 munkavállalót foglalkoztat,

– különböző tagállamokban legalább két vállalkozáscsoporttal rendelkezik, és

– egy tagállamban legalább 150 munkavállalót foglalkoztató, legalább egy vállalkozáscsoporttal és legalább egy további, egy másik tagállamban működő, legalább 150 munkavállalót foglalkoztató vállalkozáscsoporttal rendelkezik;

d) a „munkavállalók képviselői”: a nemzeti jogszabályokban és/vagy gyakorlatban meghatározott munkavállalói képviselők;

e) a „központi irányítás”: a közösségi szintű vállalkozás központi irányítása, illetve közösségi szintű vállalkozáscsoport esetében az ellenőrzést gyakorló vállalkozás központi irányítása;

f) a „konzultáció”: a munkavállalói képviselők és a központi irányítás, illetve bármely, megfelelő vezetési szint véleménycseréje és párbeszédük alakítása;

g) az „Európai Üzemi Tanács”: az 1. cikk (2) bekezdésében, illetve a mellékletben foglalt rendelkezések szerint létrehozott, a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt végző tanács;

h) a „különleges tárgyaló testület”: az 5. cikk (2) bekezdése szerint létrehozott testület, amely a központi irányítással tárgyal az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárásról.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a munkaerő tekintetében előírt küszöbértékeket az előző két évben foglalkoztatottaknak a részmunkaidős foglalkoztatottakat is magában foglaló átlagos létszámára kell alapozni, amelyet a nemzeti jogszabályokban és/vagy gyakorlatban meghatározott módszer szerint számítottak ki.

3. cikk

Az „ellenőrző vállalkozás” meghatározása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az „ellenőrző vállalkozás” olyan vállalkozást jelent, amely a tulajdonviszonyokból, a pénzügyi részesedésből, illetve az irányítás szabályaiból eredően döntő befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra („ellenőrzött vállalkozás”).

(2) Döntő befolyásolást akkor képes – fenntartva az ellenkező helyzet bizonyításának lehetőségét – valamely vállalkozás egy másik tekintetében közvetve vagy közvetlenül kifejteni, ha:

- a) birtokolja a szóban forgó vállalkozás jegyzett tőkéjének a többségét; vagy
- b) ellenőrzi a vállalkozás kibocsátott részvénytőkéjéhez tartozó szavazatoknak a többségét; vagy
- c) kinevezheti a szóban forgó vállalkozás igazgatási, irányító és felügyelő testületei tagjainak több mint a felét.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásakor az ellenőrző vállalkozás szavazással és kinevezéssel kapcsolatos jogai magukban foglalják bármely másik ellenőrzött vállalkozás jogait és bármely a saját nevében, de az ellenőrző vállalkozás vagy bármely egyéb ellenőrzött vállalkozás megbízásából intézkedő személynek vagy testületnek a jogait.

(4) Az (1) és a (2) bekezdéstől függetlenül, valamely vállalkozás nem tekinthető „ellenőrző vállalkozásnak” egy másik, az érdekelt-ségébe tartozó vállalkozás tekintetében, ha az előbbi vállalkozást a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikke (5) bekezdésének a) vagy c) albekezdésében említett vállalatnak kell tekinteni.

(5) A döntő befolyás gyakorlása nem feltételezhető kizárólag azon tény alapján, hogy valamely tisztviselő a tagállamban felszámolásra, végelszámolásra, fizetéképtelenségre, a fizetések teljesítésének felfüggesztésére, csődegyezsre, illetve hasonló eljárásokra vonatkozó jogszabályok szerint jár el.

(6) Annak meghatározásához, hogy egy vállalkozás „ellenőrző vállalkozásnak” minősül-e, annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazni, amelynek joga a vállalkozásra nézve irányadó.

Ha a vállalkozásra nézve irányadó jogszabályok nem valamely tagállam jogszabályai, annak a tagállamnak a jogszabályait kell alkalmazni, amelynek területén a vállalkozás képviselője, illetve ilyen képviselő hiányában a legnagyobb számú munkavállalót foglalkoztató vállalkozáscsoportjának központi irányítása található.

(7) Ha a (2) bekezdés alkalmazása során kollízió következik be, és a vállalkozáscsoporton belül két vagy több vállalkozás elégíti ki az említett szakaszban megfogalmazott feltételek közül egyet vagy többet, a c) albekezdésben megállapított feltételeknek megfelelő vállalkozást kell ellenőrző vállalkozásnak tekinteni mindaddig, amíg nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték arra nézve, hogy egy másik vállalkozás gyakorol döntő befolyást.

II. SZAKASZ

AZ EURÓPAI ÜZEMI TANÁCS LÉTREHOZÁSA VAGY A MUNKAVÁLLALÓK TÁJÉKOZTATÁSÁT ÉS A VELÜK FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓT SZOLGÁLÓ ELJÁRÁS KIALAKÍTÁSA

4. cikk

Felelősségvállalás az Európai Üzemi Tanács létrehozásáért vagy a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáért

(1) Valamely közösségi szintű vállalkozásban és valamely közösségi szintű vállalkozáscsoportban a központi irányítás felelős az 1. cikk (2) bekezdésének rendelkezései értelmében vett Európai Üzemi Tanács vagy a tájékoztatást és a konzultációt szolgáló eljárás létrehozásához szükséges feltételek és eszközök biztosításáért.

(2) Ha a központi irányítás nem tagállamban működik, a központi irányítás egy tagállamban található – szükség esetén kinevezendő – képviselője viseli az (1) bekezdésben említett felelősséget.

Ilyen képviselő hiányában a legnagyobb számú munkavállalót foglalkoztató tagállami vállalkozás vagy vállalkozáscsoport vezetésére hárul az (1) bekezdésben említett felelősség.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában a képviselőt, illetve a képviselőket, vagy ilyen képviselők hiányában a (2) bekezdés második albekezdésében említett vállalatvezetést kell a központi irányításnak tekinteni.

5. cikk

A különleges tárgyaló testület

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott cél elérése érdekében a központi irányítás saját maga, vagy a legalább két különböző tagállamban működő, minimálisan két vállalkozás vagy üzem által foglalkoztatott, legalább 100 munkavállaló vagy képviselőik írásos kérésére tárgyalásokat kezdeményez az Európai Üzemi Tanács vagy a tájékoztatást és a konzultációt szolgáló eljárás kialakítása céljából.

(2) Ennek érdekében a következő iránymutatásoknak megfelelően különleges tárgyaló testületet kell létrehozni:

- a) A tagállamoknak kell meghatározniuk a különleges tárgyaló testület területükön megválasztásra vagy kinevezésre kerülő tagjainak megválasztása, illetve kinevezése során alkalmazott eljárást.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azoknak a munkavállalóknak, akiknek a vállalkozásnál és/vagy az üzemnél – önhibájukon kívül – nincsenek munkavállalói képviselőik, joguk legyen a különleges tárgyaló testületbe tagokat választani, illetve tagokat kinevezni.

⁽¹⁾ HL L 395., 1989.12.30., 1. o.

A második albekezdés nem sértheti azokat a nemzeti jogszabályokat és/vagy gyakorlatot, amelyek küszöbértékeket határoznak meg a munkavállalói képviselői testületek létrehozásával kapcsolatosan.

b) A különleges tárgyaló testületnek legalább 3 és legfeljebb 17 tagja lehet.

c) A választások, illetve a kinevezések során biztosítani kell,

- elsősorban, hogy egy fő képviseljen minden tagállamot, amelyben a közösségi szintű vállalkozás egy vagy több üzemet, illetve a közösségi szintű vállalkozáscsoport ellenőrző vállalkozást, illetve egy vagy több ellenőrzött vállalkozást működtet,
- másodsorban, hogy legyenek póttagok az üzemben, az ellenőrző vállalkozásban, illetve az ellenőrzött vállalkozásban foglalkoztatott munkavállalók számának arányában annak a tagállamnak a jogszabályainak megfelelően, amelynek a területén a központi irányítás működik.

d) A központi irányítást és a helyi irányítást tájékoztatni kell a különleges tárgyaló testület összetételéről.

(3) A különleges tárgyaló testületnek a központi irányítással együttműködve kell meghatároznia – írásos megállapodás formájában – az Európai Üzemi Tanács(ok) hatáskörét, összetételét, feladatait és működési szabályait, illetve a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás végrehajtásának módjait.

(4) A 6. cikk szerinti megállapodás megkötése érdekében a központi irányítás tárgyalásra hívja a különleges tárgyaló testületet. Erről megfelelőképpen tájékoztatja a helyi irányítást.

A tárgyalások során a különleges tárgyaló testületet általa kiválasztott szakértők segíthetik.

(5) A különleges tárgyaló testület legalább kétharmados szavazat-többséggel dönthet úgy, hogy nem kezdi meg a (4) bekezdés szerinti tárgyalásokat, illetve beszünteti a már megkezdett tárgyalásokat.

Ez a döntés a 6. cikkben említett megállapodás megkötését célzó eljárást megszünteti. Ha ilyen döntés születik, a mellékletben szereplő rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

A különleges tárgyaló testület tárgyalásra összehívása legkorábban a fenti határozat meghozatalától számított két év elteltével kezdeményezhető, kivéve ha az érintett felek ennél rövidebb időszakban állapodnak meg.

(6) A (3) és (4) bekezdésben említett tárgyalásokkal kapcsolatos minden költséget a központi irányítás visel annak érdekében, hogy lehetővé tegye a különleges tárgyaló testület számára feladatainak megfelelő módon történő teljesítését.

Ezzel az elvvel összhangban a tagállamok meghatározhatnak költségvetési szabályokat a különleges tárgyaló testület működését illetően. A költségviselést oly módon korlátozhatják, hogy a központi irányítás csak egy szakértő költségét fedezi.

6. cikk

A megállapodás tartalma

(1) A központi irányításnak és a különleges tárgyaló testületnek az együttműködés szellemében kell tárgyalnia a célból, hogy megállapodásra jussanak a munkavállalók tájékoztatásának és a velük folytatott konzultációnak a megvalósítására vonatkozó részletes megoldásokban, az 1. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(2) A felek autonómiájának sérelme nélkül, a központi irányítás és a különleges tárgyaló testület közötti, az (1) bekezdésben említett megállapodásnak tartalmaznia kell:

- a) azokat a közösségi szintű vállalkozáscsoportokba tartozó vállalkozásokat, illetve a közösségi szintű vállalkozásnak azokat az üzemeit, amelyekre a megállapodás vonatkozik;
- b) az Európai Üzemi Tanács összetételét, tagjainak számát, a helyek elosztását és a mandátum időtartamát;
- c) az Európai Üzemi Tanács feladatait és tájékoztatási, illetve konzultációs eljárását;
- d) az Európai Üzemi Tanács üléseinek helyszínét, gyakoriságát és időtartamát;
- e) az Európai Üzemi Tanács számára biztosítandó pénzügyi és anyagi erőforrásokat;
- f) a megállapodás időtartamát és újratárgyalásának eljárás módját.

(3) A központi irányítás és a különleges tárgyaló testület hozhat olyan írásos döntést, hogy az Európai Üzemi Tanács helyett egy vagy több tájékoztatási és konzultációs eljárást alakít ki.

A megállapodásnak meg kell határoznia, hogy a munkavállalók képviselői milyen eljárás szerint jogosultak a nekik átadott tájékoztatás megvitátását lefolytatni.

Ennek a tájékoztatásnak különösen olyan, több tagállamra kiterjedő kérdésekre kell vonatkoznia, amelyek jelentős mértékben befolyásolják a munkavállalók érdekeit.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett megállapodások, kivéve ha arról másképpen rendelkeznek, nem tartoznak a mellékletben foglalt másodlagos követelmények hatálya alá.

(5) A (2) és (3) bekezdésben említett megállapodások megkötése érdekében különleges tárgyaló testület tagjai szótöbbséggel hoznak határozatot.

7. cikk

Másodlagos követelmények

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott cél elérése érdekében annak a tagállamnak a jogszabályai szerint megállapított másodlagos követelmények lesznek az irányadók, ahol a központi irányítás található:

- ha a központi irányítás és a különleges tanácsadó testület így határoz, illetve
- ha a központi irányítás elutasítja az 5. cikk (1) bekezdésében említett kérést követő hat hónapon belül a tárgyalások megkezdését, vagy
- ha e kérés időpontjától számított három év elteltével nem tudnak a 6. cikkben megállapítottak szerint megállapodásra jutni, és a különleges tárgyaló testület nem hoz az 5. cikk (5) bekezdésében előírtaknak megfelelő döntést.

(2) Az (1) bekezdésben említett másodlagos, a tagállamok jogszabályaiban rögzített követelményeknek meg kell felelniük a mellékletben meghatározott rendelkezéseknek.

III. SZAKASZ

VEGYES RENDELKEZÉSEK

8. cikk

Bizalmas információ

(1) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a különleges tárgyaló testület vagy az Európai Üzemi Tanács tagjai és az őket segítő szakértők a tudomásukra jutott, kifejezetten bizalmas információt nem hozhatják nyilvánosságra.

Ugyanez vonatkozik a tájékoztatási és a konzultációs eljárásban részt vevő munkavállalói képviselőkre is.

Ez a kötelezettség érvényesül az első és második albekezdésben említett személyekre nézve hivatali idejük lejárta után is, tartózkodási helyüktől függetlenül.

(2) Valamennyi tagállamnak rendelkeznie kell arról – különleges esetekben és a nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételek és korlátozások mellett –, hogy a területén működő központi irányítás nem köteles olyan információt átadni, amely

természeténél fogva, objektív szempontok szerint, súlyosan veszélyeztetné az érintett vállalkozás működését, illetve sérelmes lenne rá nézve.

Valamely tagállam előzetes közigazgatási vagy bírósági jóváhagyás mellett nyújthat ilyen felmentést.

(3) A tagállamok olyan különleges rendelkezéseket hozhatnak a területükön működő azon vállalkozások központi irányítására vonatkozóan, amelyek a tájékoztatással és a véleménynyilvánítással kapcsolatosan közvetlenül és túlnyomórészt bizonyos világnézeti iránymutatást követnek, amennyiben ezek a konkrét rendelkezések már ezen irányelv elfogadásának időpontjában a nemzeti jogrendszer részét képezték.

9. cikk

Az Európai Üzemi Tanács és a munkavállalókkal kapcsolatos tájékoztatási és konzultációs eljárás működése

A központi irányításnak és az Európai Üzemi Tanácsnak az együttműködés szellemében egymás kölcsönös jogaira és kötelezettségeire tekintettel kell működnie.

Ugyanez vonatkozik a központi irányítás és a munkavállalói képviselők közötti, a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás keretében történő együttműködésre.

10. cikk

A munkavállalók képviselőinek védelme

A különleges tárgyaló testületek tagjai, az Európai Üzemi Tanácsok tagjai, valamint a 6. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében feladataikat végző munkavállalók képviselői a feladataik gyakorlása közben ugyanazt a védelmet élvezik és ugyanazokban a garanciákban részesülnek, mint amelyeket alkalmazásuk országában a nemzeti jogszabályok és/vagy az érvényes gyakorlat alapján a munkavállalók képviselői élveznek.

Ezt elsődlegesen a különleges tárgyaló testület vagy az Európai Üzemi Tanácsok ülésein, illetve a 6. cikk (3) bekezdésében említett megállapodással kapcsolatos bármely egyéb ülésen való részvételre, és azoknak a tagoknak a feladataik végzése érdekében történő távolmaradás idejére kifizetett munkabérré kell alkalmazni, akik a közösségi szintű vállalkozás vagy a közösségi szintű vállalkozáscsoport alkalmazottjai.

11. cikk

Ezen irányelv betartása

(1) Minden egyes tagállam biztosítja, hogy a területén található közösségi szintű vállalkozások üzemének vezetői és a közösségi szintű vállalkozáscsoportok vállalkozásainak vezető tisztviselői és munkavállalóinak képviselői, vagy – az adott esettől függően – a munkavállalók betartják az irányelvben megállapított kötelezettségeiket, függetlenül attól, hogy a központi irányítás az adott tagállam területén működik-e.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozások a 2. cikk (1) bekezdésének a) és c) albekezdésében említett munkavállalói létszámadatot tegyék hozzáférhetővé az irányelv alkalmazásában érintett felek kérésére.

(3) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket az irányelv be nem tartásának eseteire, továbbá különösen gondoskodnak arról, hogy megfelelő közigazgatási, illetve bírósági eljárás álljon rendelkezésre, az ezen irányelvből származó kötelezettségek betartatása érdekében.

(4) A 8. cikk alkalmazása érdekében a tagállamok biztosítják közigazgatási, illetve bírósági fellebbviteli eljárások igénybevételét a munkavállalók képviselőinek kezdeményezésére, ha a központi irányítás bizalmas információkezelést kíván, vagy a szóban forgó cikk értelmében nem nyújt tájékoztatást.

Ezen eljárások körébe tartozhatnak a kérdéses információ bizalmosságának védelmét biztosítani hivatott eljárások.

12. cikk

Ezen irányelv és az egyéb rendelkezések közötti kapcsolat

(1) Ennek az irányelvnek az alkalmazása nem érinti a csoportos létszámleépítésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 17-i 75/129/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾, valamint a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és üzletrészek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1977. február 14-i 77/187/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ alapján meghozott intézkedéseket.

(2) Ez az irányelv nem érinti a munkavállalóknak a tájékoztatásra és a konzultációra vonatkozó, nemzeti törvényekben foglalt, meglévő jogait.

13. cikk

Hatályos megállapodások

(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül az ezen irányelvből származó kötelezettségeket nem kell alkalmazni olyan közösségi szintű vállalkozásokra, illetve közösségi szintű vállalkozáscsoportokra, amelyek esetében az irányelv végrehajtásának a 14. cikk (1) bekezdésében meghatározott határnapján vagy az irányelvnek az érintett tagállam által történő átültetése időpontjában, ha ez korábban következik be, mint az előbbieken említett időpont,

már meglévő, a teljes munkaerőre vonatkozó megállapodás rendelkezik a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatásáról és a velük való konzultációról.

(2) Amikor az (1) bekezdésben említett megállapodások hatályukat veszítik, a szerződő felek közösen dönthetnek azok megújításáról.

Ha ilyen döntésre nem kerül sor, akkor ennek az irányelvnek a rendelkezéseit kell alkalmazni.

14. cikk

Záró rendelkezések

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti, és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1996. szeptember 22-e előtt megfeleljenek, vagy biztosítják, hogy legkésőbb eddig az időpontig a munkáltatók és a munkavállalók megállapodás útján bevezessék azokat a szükséges rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy az ezen irányelvben előírt eredményeket mindenkor biztosítani tudják. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

15. cikk

Bizottsági felülvizsgálat

Legkésőbb 1999. szeptember 22-ig a Bizottság a tagállamokkal, illetve a szociális partnerekkel európai szinten konzultálva áttekinti ezen irányelv alkalmazását és különösen vizsgálja a foglalkoztatotti létszám küszöbértékeinek célszerűségét annak érdekében, hogy szükség esetén módosításokat javasoljon a Tanácsnak.

16. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1994. szeptember 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

N. BLÜM

⁽¹⁾ HL L 48., 1975.2.22., 29. o. A legutóbb a 92/56/EGK irányelvvel (HL L 245., 1992.8.26., 3. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 61., 1977.3.5., 26. o.

MELLÉKLET

MÁSODLAGOS KÖVETELMÉNYEK

az irányelv 7. cikkében említett

1. Az irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében előírt cél megvalósítása érdekében, valamint az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott esetekben az Európai Üzemi Tanács létrehozására, összetételére és hatáskörére a következő szabályok vonatkoznak:

- a) Az Európai Üzemi Tanács hatásköre azokban az ügyekben történő tájékoztatásra és konzultációra korlátozódik, amelyek a közösségi szintű vállalkozást vagy közösségi szintű vállalkozáscsoportot összességében, illetve ennek különböző tagállamokban található legalább két üzemét vagy csoportjához tartozó vállalkozását érintik.

A 4. cikk (2) bekezdésében említett vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok esetében az Európai Üzemi Tanács hatásköre azokra az ügyekre korlátozódik, amelyek a tagállamokon belül található vállalkozás valamennyi üzemét vagy a csoport valamennyi vállalkozását, illetve különböző tagállamokban működő legalább két üzemét vagy csoportjához tartozó legalább két vállalkozását érintik.

- b) Az Európai Üzemi Tanács az európai szintű vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok munkavállalóiból áll, akiket a munkavállalók képviselői, illetve ezek hiányában maguk a munkavállalók választanak meg, vagy neveznek ki.

Az Európai Üzemi Tanács tagjait a nemzeti jogszabályokkal és/vagy gyakorlattal összhangban kell megválasztani, illetve kinevezni.

- c) Az Európai Üzemi Tanácsnak legalább 3 és legfeljebb 30 tagja lehet.

Ha az Európai Üzemi Tanács nagysága szükségessé teszi, tagjaiból különbizottságot hoz létre, melynek legfeljebb 3 tagja lehet.

Eljárási szabályait saját maga fogadja el.

- d) Az Európai Üzemi Tanács tagjainak a megválasztása, illetve kinevezése során biztosítani kell

- elsősorban, hogy egy fő képviseljen minden tagállamot, amelyben a közösségi szintű vállalkozás egy vagy több üzemét, illetve a közösségi szintű vállalkozáscsoport ellenőrző vállalkozást, illetve egy vagy több ellenőrzött vállalkozást működtet,
- másodsorban, hogy legyenek póttagok a vállalkozásban, az ellenőrző vállalkozásban, illetve az ellenőrzött vállalkozásban foglalkoztatott munkavállalók számának arányában annak a tagállamnak a jogszabályainak megfelelően, amelynek a területén a központi irányítás működik.

- e) A központi irányítást, illetve a vezetés bármely egyéb megfelelő szintjét tájékoztatni kell az Európai Üzemi Tanács összetételéről.

- f) Az Európai Üzemi Tanácsnak, a létrehozását követő négy év eltelté után, meg kell vizsgálnia, hogy kezdjen-e tárgyalásokat az irányelv 6. cikkében említett megállapodás megkötésére, vagy továbbra is alkalmazza-e az e melléklet szerint elfogadott másodlagos követelményeket.

Értelemszerűen az irányelv 6. és 7. cikkét kell alkalmazni ha döntés születik az irányelv 6. cikke szerinti megállapodásra vonatkozóan, mely esetben a „különleges tárgyaló testület” fogalmának helyére az „Európai Üzemi Tanács” fogalom lép.

2. Az Európai Üzemi Tanács jogosult arra, hogy évente egyszer ülést tartson a központi irányítással, amely során a központi irányítás által összeállított jelentés alapján tájékoztatást kap és egyeztetést folytat a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport gazdálkodásában bekövetkezett változásokról. A helyi irányítást ennek megfelelően tájékoztatni kell.

A tárgyaláson különösen a vállalkozás, a termelés és az értékesítés szerkezetével, gazdasági és pénzügyi helyzetével, valamint várható fejlődésével, a foglalkoztatás és a befektetések helyzetével, illetve várható fejlődési irányával, a szervezetet érintő lényeges változásokkal, új munkamódszerek és termelési eljárások bevezetésével, a termelés áthelyezésével, egyesülésekkel, a vállalkozások, az üzemek vagy ezek fontos egységeinek leépítésével és bezárásával, illetve a csoportos létszámleépítésekkel foglalkoznak.

3. Különleges, a munkavállalók érdekeit jelentős mértékben érintő körülmények – főképpen a vállalkozások vagy üzemek áthelyezése vagy bezárása, illetve csoportos létszámleépítések – esetében a különbizottság, illetve ilyen bizottság hiányában az Európai Üzemi Tanács jogosult arra, hogy mindezekről tájékoztatást kapjon. Kérésére jogában áll találkozni a központi irányítással, illetve a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport saját döntési jogkörrel rendelkező egyéb megfelelő szintű vezetőivel annak érdekében, hogy tájékoztatást kapjon és konzultáljon a munkavállalók érdekeit jelentősen érintő intézkedésekről.

Az Európai Üzemi Tanácsnak azon tagjai, akiket a kérdéses intézkedések által közvetlenül érintett üzemek és/vagy vállalkozások választottak meg vagy neveztek ki, szintén jogosultak a különbizottsággal folytatott értekezleten való részvételre.

E tájékoztatót és konzultációs megbeszélést a lehető legrövidebb időn belül meg kell tartani, és annak a központi irányítás, illetve a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport bármely egyéb megfelelő szintű vezetői által összeállított jelentésen kell alapulnia, amelyről az értekezlet végén, illetve ésszerű időn belül véleményt nyilváníthatnak.

Ez a megbeszélés nem sértheti a központi irányítás előjogait.

4. A tagállamok szabályozhatják a tájékoztató és konzultációs tárgyalások elnöklési rendjét.

A központi irányítással tartandó tárgyalást megelőzően az Európai Üzemi Tanácsnak, illetve a – szükség esetén a 3. pont második bekezdése alapján kibővített – különbizottságnak jogában áll a vezetés részvétele nélkül ülni.

5. Az irányelv 8. cikkének sérelme nélkül az Európai Üzemi Tanács tagjai tájékoztatják a üzemekben, illetve a közösségi szintű vállalkozáscsoportokhoz tartozó vállalkozásokban alkalmazott munkavállalók képviselőit, illetve ilyen képviselők hiányában a munkavállalókat az e melléklettel összhangban megvalósult tájékoztatási és konzultációs eljárás tartalmáról és eredményéről.
6. Az Európai Üzemi Tanács, illetve a különbizottság munkáját általa kiválasztott szakértők segíthetik, ha erre feladatainak teljesítéséhez szükség van.
7. Az Európai Üzemi Tanács működési költségeit a központi irányítás fedezi.

Az érintett központi irányításnak olyan pénzügyi és anyagi erőforrásokat kell biztosítania az Európai Üzemi Tanács tagjai számára, hogy azok kötelezettségeiket megfelelő módon teljesíthessék.

Különösen az értekezletek szervezésének és a tolmácsolásnak a költségét, illetve az Európai Üzemi Tanács és a különbizottság tagjainak szállás- és útiköltségét fedezi a központi irányítás, kivéve, ha másként állapodtak meg.

Ezzel az elvvel összhangban a tagállamok meghatározhatnak költségvetési szabályokat a különleges tárgyaló terület működését illetően. A költségviselést különösen oly módon korlátozhatják, hogy a központi irányítás csak egy szakértő költségét fedezi.
